

Curtea Supremă de Justiție

DECIZIE

12 iunie 2018

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în următoarea componență:

Președinte: Nadejda Toma,

Judecătorii: Vladimir Timofti, Constantin Alerguș, Anatolie Țurcan și Victor Boico,

juducând fără citarea părților, recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscriptie Cahul, Tomița Mihail, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui

Cîvîrjic Veaceslav xxxxx, născut la xxxxx,
originar și domiciliat xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 20.05.2013 – 12.05.2014;

Instanța de apel: 02.06.2014 – 11.11.2015;

Prima instanță: 15.12.2015 – 16.01.2017;

Instanța de apel: 17.02.2017 – 01.12.2017;

Instanța de recurs: 27.04.2018 – 12.06.2018.

A C O N S T A T A T:

1. Prin sentința Judecătoriei Ceadâr-Lunga din 12 mai 2014, procesul penal intentat în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în temeiul art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Cîvîrjic Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

2. Sentința nominalizată a fost contestată cu apel de către procuror, care a solicitat casarea sentinței în partea achitării inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță prin care, Cîvîrjic Veaceslav să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la 2 ani închisoare, iar în temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa stabilită să-i fie adăugată parțial partea neexecutată din pedeapsa aplicată prin sentința din 27 decembrie 2012, menținută prin decizia Curții de Apel din 30 mai 2014, cu stabilirea pedepsei definitive 6 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

3. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Comrat din 11 noiembrie 2015, a fost admis parțial apelul, casată sentința cu remiterea cauzei la rejudecare în prima instanță, în alt complet de judecată.

4. Prin sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadâr-Lunga din 16 ianuarie 2017, Cîvîrjic Veaceslav a fost achitat de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii

prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii.

Procesul penal intentat în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, a fost încetat în legătură cu împăcarea părților.

Cîvîrjic Veaceslav a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, la 4 (patru) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În temeiul art. 84 alin. (4) Cod penal, la pedeapsa aplicată i-a fost adăugată parțial pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 26 noiembrie 2015, fiindu-i stabilită pedeapsa definitivă 8 (opt) ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

S-a încasat de la inculpatul Cîvîrjic Veaceslav în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 57 lei pentru efectuarea expertizei medico-legale nr. 125 din 09 noiembrie 2015.

4.1. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță **a constatat**, că Cîvîrjic Veaceslav, la 06 ianuarie 2013, aproximativ la ora 02:00, împreună cu Șarcov Dmitri, aflându-se pe strada de lângă clubul de noapte „Rendez-vous”, amplasat pe str. Lenin din orașul Ceadâr-Lunga, și în mod intenționat, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, fără motiv au început să-i aplice lovituri lui Chiurcciu Grigori cu pumnii în față și în regiunea capului.

În urma acțiunilor ilegale ale lui Cîvîrjic Veaceslav și Șarcov Dmitri lui Chiurcciu Grigori i-au fost cauzate leziuni corporale, care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății pe un termen mai mare de 06 zile, dar nu mai mult de 21 zile.

Acțiunile lui Cîvîrjic Veaceslav au fost încadrate în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, conform indicilor - „*Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, comisă de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism, de două sau mai multe persoane.*”

De asemenea prima instanță a reținut, că **de către organul de urmărire penală, Cîvîrjic Veaceslav a fost învinuit** că la 04 aprilie 2013, aproximativ la ora 02:30, intenționat, din interes material, cu scopul sustragerii pe ascuns a bunurilor altei persoane a pătruns în salonul automobilului model „VAZ 2107”, xxxxx, parcat lângă barul „Plazma”, amplasat pe str. Zarecinaia, or. Ceadâr-Lunga, din care pe ascuns a sustras un casetofon auto model „AEG”, la prețul 1000 lei și USB-stick model „Silicon Power”, cu capacitatea 8 GB, la prețul de 200 lei, iar în total i-a cauzat părții vătămate Caraman Mihail un prejudiciu material considerabil în sumă totală de 1200 lei.

Aceste acțiunile ale lui Cîvîrjic Veaceslav **au fost încadrate de către organul de urmărire penală** în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, conform indicilor - „*Furtul, adică sustragerea pe ascuns a bunurilor altei persoane, prin pătrundere în alt loc pentru depozitare cu cauzarea de daune în proporții considerabile.*”

De asemenea, Cîvîrjic Veaceslav **a fost învinuit de faptul**, că la 20 septembrie 2015, aproximativ la ora 03:27, împreună cu persoane neidentificate, aflându-se în fața barului „Dorojnoe”, amplasat pe str. Lenin, or. Ceadâr-Lunga pe

teritoriul autogării, din intenții huliganice, încălcând grosolan ordinea publică, au început să-i aplice lovituri cet. Derevenco Vadim cu mâinile și picioarele peste diferite părți ale corpului, după care Cîvîrjic Veaceslav continuând acțiunile sale huliganice, acționând cu deosebită cruzime, înțelegând caracterul infrațional al acțiunilor sale, intenționat i-a aplicat lui Derevenco Vadim o lovitură în cap cu o sticlă de la bere, iar când ultimul a încercat să fugă, l-a ajuns din urmă și i-a mai aplicat o lovitură în regiunea toracică.

Tot Cîvîrjic Veaceslav în continuarea acțiunilor sale huliganice, intenționând să-i aplice lui Derevenco Vadim vătămări ale integrității corporale, a aruncat în Derevenco Vadim, care încerca să se urce în automobil, sticla de bere, însă nu a nimerit și s-a năpustit asupra acestuia, l-a doborât la pământ și i-a aplicat trei lovituri cu piciorul peste corp.

Ulterior, când Derevenco Vadim a încercat să despartă grupul de persoane care se băteau, Cîvîrjic Veaceslav s-a apropiat de acesta din spate și i-a aplicat o lovitură cu mâna în regiunea capului, dar când partea vătămată a încercat să fugă de la locul menționat, Cîvîrjic Veaceslav urmărindu-l, i-a mai aplicat încă câteva lovituri cu mâna în regiunea capului, prin ce i-a cauzat părții vătămate Derevenco Vadim leziuni corporale ușoare.

Acțiunile lui Cîvîrjic Veaceslav **au fost încadrate de către organul de urmărire penală** în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, conform indicilor - „*Huliganism agravat, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, comisă de două sau mai multe persoane cu o obrăznicie deosebită, însoțită cu aplicarea violenței asupra persoanelor cu aplicarea obiectelor pentru vătămarea integrității corporale sau a sănătății.*”

5. Procurorul a contestat sentința cu apel, solicitând casarea parțială a acesteia în partea achitării inculpatului, cu pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cîvîrjic Veaceslav să fie recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, la 2 ani închisoare. În temeiul art. 84 alin. (1), (4) Cod penal, prin cumul parțial cu pedeapsa stabilită prin sentința Judecătorei Ceadâr-Lunga din 26 noiembrie 2015, să-i fie stabilită pedeapsa definitivă 10 ani închisoare, cu executarea în penitenciar de tip semiînchis.

În motivarea apelului a invocat că prima instanță nu a dat apreciere tuturor circumstanțelor și probelor prezentate și cercetate în ședința de judecată, referitor la săvârșirea infrațiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, ceea ce a dus la emiterea unei sentințe ilegale în această parte.

5.1. La 01 februarie 2017, **inculpatul Cîvîrjic Veaceslav** de asemenea a declarat apel împotriva sentinței, solicitând casarea parțială a acesteia, în partea condamnării în baza art. 287 alin. (3) Cod penal și emiterea unei noi hotărâri.

A menționat inculpatul că, sentința atacată nu este legală, din motiv că art. 287 alin. (3) Cod penal, cade sub prevederile Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016.

6. Prin decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 decembrie 2017, au fost admise apelurile, casată parțial sentința, în partea achitării lui Cîvîrjic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infrațiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și condamnării acestuia în baza art. 287

alin. (3) Cod penal, precum și în partea stabilirii pedepsei pentru concurs de infracțiuni sub formă de închisoare pe termen de 8 ani, cu pronunțarea în această parte a unei noi hotărâri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care: procesul penal intentat în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) și art. 287 alin. (3) Cod penal, a fost încetat în baza art. art. 1, 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016.

A fost menținută sentința Judecătoriei Comrat, sediul Ceadîr-Lunga din 16 ianuarie 2017 în partea încetării procesului pe capătul acuzării lui Cîvîrjic Veaceslav de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, din motivul împăcării părților și în partea soluționării asupra corpurilor delictive.

6.1. În argumentarea soluției pronunțate, instanța de apel a constatat, că la pronunțarea sentinței prima instanță nu a stabilit în deplină măsură circumstanțele de fapt și de drept, care au dus la pronunțarea unei sentințe distorsionate de la cerințele de conținut ale respectivului act, cât și la stabilirea eronată a nevinovăției inculpatului Cîvîrjic Veaceslav în partea acuzării acestuia în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal.

Astfel, cu referire la soluția primei instanțe privind achitarea inculpatului Cîvîrjic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, privind faptele, care au avut loc în privința lui Chiurcciu Grigori, săvârșite de Cîvîrjic Veaceslav și Șarcov Dmitri, instanța de apel a constatat, că probele administrate în ansamblu confirmă că a avut loc fapta imputată, că această faptă a fost săvârșită de inculpatul Cîvîrjic Veaceslav, că încadrarea juridică a acestor fapte este una corectă, și că inculpatul este culpabil de săvârșirea acestei infracțiuni, iar soluția instanței privind achitarea acestuia din motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii este una ilegală.

Astfel, instanța de apel a constatat că, la 06 ianuarie 2013, aproximativ la ora 02:00, împreună cu Șarcov Dmitri, aflându-se pe strada de lângă clubul de noapte „Rendez-vous”, amplasat pe str. Lenin din orașul Ceadîr-Lunga, și în mod intenționat, din intenții huliganice, încalcând grosolan ordinea publică, fără motiv au început să-i aplice lovituri lui Chiurcciu Grigori cu pumnii în față și în regiunea capului.

În urma acțiunilor ilegale ale lui Cîvîrjic Veaceslav și Șarcov Dmitri lui Chiurcciu Grigori i-au fost cauzate leziuni corporale, care se califică medico-legal ca vătămare corporală ușoară cu dereglarea sănătății pe un termen mai mare de 06 zile, dar nu mai mult de 21 zile.

Astfel, prin acțiunile sale intenționate inculpatul Cîvîrjic Veaceslav a săvârșit infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, conform indicilor - *„Huliganismul, adică acțiunile intenționate care încalcă grosolan ordinea publică, însoțite de aplicarea violenței, comisă de o persoană care anterior a săvârșit un act de huliganism, de două sau mai multe persoane.”*

Instanța de apel a stabilit, că vinovăția inculpatului Cîvîrjic Veaceslav își găsește confirmare în declarațiile părții vătămate Chiurcciu Grigori, care în mod consecutiv și logic explicit a declarat pe întreg parcursul procesului penal despre evenimentele care au avut loc la 06 ianuarie 2013.

Totodată, instanța de apel a reținut, că la f.d. 33-34 vol.I, conform procesului-verbal de recunoaștere a persoanei după fotografie lui Chiurcciu Grigori i-au fost prezentate 6 poze cu persoane, dintre care el a recunoscut persoana sub nr. 01, adică pe Cîvîrjic Veaceslav ca persoana, care i-a aplicat lovituri în regiunea feței, în timp ce el se spăla pe față de sânge lângă complexul de distracții la 06 ianuarie 2013, aproximativ la ora 02:20.

Astfel, deși inculpatul Cîvîrjic Veaceslav nu a recunoscut vinovăția sa în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, instanța de apel a statuat, că vinovăția acestuia este dovedită prin cumulul de probe cercetate în cadrul instanței de apel.

Totodată, instanța de apel a remarcat, că inculpatul întrunește criteriile stabilite de art. 1, 2 alin. (2) al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova, și nu cade sub incidența art. 10 al legii date, ceea ce prin prisma prevederilor art. 391 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, constituie temei de a dispune încetarea procesului penal.

Instanța de apel a reținut, că partea vătămată Chiurcciu Grigori, nu are pretenții de ordin material sau moral față de inculpatul Cîvîrjic Veaceslav.

În același timp instanța de apel a ținut seama, că deși inculpatul nu a depus cerere de încetare a procesului în legătură cu actul de amnistie pe episodul privind actele huliganice față de Derevenco Vadim, însă în cererea de apel inculpatul a indicat, că instanța urma să aplice prevederile Legii amnistiei ce ține de infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, de aceea în cazul dat instanța de apel nu a stabilit careva impedimente pentru aplicarea actului de amnistie în privința inculpatului Cîvîrjic Veaceslav, deoarece ultimul a recunoscut vina în săvârșirea faptei prejudiciabile în privința lui Derevenco Vadim, părțile vătămate Derevenco Vadim și Chiurcciu Grigori nu au careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, infracțiunile de care este învinuit au fost săvârșite până la adoptarea Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, iar în calitate de pedeapsă conform sancțiunilor normelor de incriminare este prevăzută: în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal (la data săvârșirii infracțiunii) amenda în mărime de la 400 la 1000 unități convenționale sau închisoare de până la 5 ani; iar în baza art. 287 alin. (3) Cod penal - închisoare de la 3 la 7 ani.

Prin urmare, în situația aplicării Legii privind amnistia nr. 210 din 29 iulie 2016, instanța de apel a dispus încetarea procesului penal intentat în privința inculpatului Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și în baza art. 287 alin. (3) Cod penal.

7. Procurorul, în temeiul art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, contestă decizia instanței de apel cu recurs ordinar solicitând casarea acesteia cu dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel, în alt complet de judecată.

În argumentarea recursului procurorul invocă dezacordul cu soluția instanței de apel prin care a fost dispusă încetarea procesului penal în baza art. art. 1, 2 al Legii privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova nr. 210 din 29 iulie 2016, în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) și art. 287 alin. (3) Cod penal.

Astfel, consideră procurorul, că în speță nu sunt întrunite condițiile stabilite

de Legea nr. 210 din 29 iulie 2016, pentru aplicarea amnistiei, or, alin. (2) art. 1 al acestei legi stipulează expres, că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal.

Totodată, din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit prin infracțiune.

Invocă recurentul, că materialele cauzei penale demonstrează că, inculpatul Cîvîrjic Veaceslav pe toată perioada examinării cauzei penale pe ambele fapte de huliganism vina nu și-a recunoscut, nu s-a autodenunțat și nu a contribuit activ la stabilirea adevărului, ba mai mult, a înaintat demersuri neîntemeiate care au dus la tergiversarea cauzei penale.

De asemenea, susține recurentul, că inculpatul nu a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit prin infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, părții vătămate Chiurcciu Grigori, or, ultimul nu a înaintat careva pretenții de ordin moral sau material nu din cauza împăcării cu inculpatul sau că acesta a cerut scuze, dar din cauza că nu mai dorește să participe pe dosar, iertare de la partea vătămată Chiurcciu Grigori a cerut doar Șarcov Dmitri cu părinții săi.

Consideră că lipsa „pretențiilor pecuniare” la partea vătămată Chircciu Grigori, nu înseamnă că Cîvîrjic Veaceslav a declarat apel doar pe capătul învinuirii prevăzute de art. 287 alin. (3) Cod penal, solicitând aplicarea amnistiei, însă acest lucru nu a cerut în momentul judecării cauzei în fond.

Pe episodul de învinuire în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, Cîvîrjic Veaceslav nu a recunoscut vinovăția până la finisarea procesului în instanța de apel, nu există acordul scris al lui Cîvîrjic Veaceslav privind aplicarea amnistiei.

Concluzia instanței de apel precum că este posibil de aplicat actul amnistiei în temeiul art. 2 alin. (3) din Legea nr. 210 din 29 iunie 2016, este neîntemeiată, deoarece se cere întrunirea criteriilor stabilite la art. 1 și să nu cadă sub incidența art. 10 din legea respectivă, iar criteriile stabilite la art. 1 al Legii nr. 210 din 29 iunie 2016 pentru epizodul incriminat în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, nu sunt întrunite, lipsește îndeplinirea criteriilor pentru întrunirea căinței sincere.

Mai menționează recurentul, că Cîvîrjic Veaceslav a fost achitat de prima instanță de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, iar această soluție a fost contestată cu apel de către procuror.

La rândul său, instanța de apel judecând apelul procurorului, a casat sentința de achitare a lui Cîvîrjic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, și fără a-l recunoaște vinovat, recunoscând vinovăția lui în partea descriptivă a deciziei, nu a menționat același lucru în descriptivul deciziei, dispunând deodată încetarea procesului penal pe temeiul amnistiei.

Astfel, consideră că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel de către procuror, și anume asupra vinovăției lui

Cîvîrjic Veaceslav pe art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, dispozitivul hotărârii fiind expus neclar în această parte.

8. Inculpatul a prezentat referință pe marginea recursului declarat de procuror, solicitând respingerea acestuia, ca inadmisibil.

9. Judecând recursul ordinar pe baza materialului din dosarul cauzei și argumentelor invocate, Colegiul penal lărgit concluzionează că acesta urmează a fi admis, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, instanța de recurs, judecând recursul, admite recursul, casează hotărârea atacată și dispune rejudecarea cauzei de către instanța de apel, în cazul în care eroarea judiciară nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

Potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în acest articol.

După cum rezultă din conținutul recursului declarat, procurorul critică decizia instanței de apel sub aspectul temeiului de casare prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, potrivit căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazurile când *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

Reieșind din prevederile art. 414 Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, fiind obligată să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Chestiunile de fapt asupra cărora s-a pronunțat sau trebuia să se pronunțe prima instanță și care prin apel se transmit instanței de apel sunt: dacă fapta reținută ori numai imputată s-a săvârșit ori nu, dacă fapta a fost comisă de inculpat și în ce împrejurări s-a comis, dacă probele corect au fost apreciate prin prisma cumulului de probe anexate la dosar în conformitate cu art. 101 Cod de procedură penală.

La chestiuni de drept se referă cele ce țin de faptul: dacă fapta întrunește elementele infracțiunii, dacă infracțiunea a fost corect calificată, dacă pedeapsa a fost individualizată și aplicată just; dacă normele de drept procesual penal sau administrativ au fost corect aplicate și hotărârea adoptată să conțină răspuns la toate motivele invocate.

În corespundere cu art. 384 alin. (3) Cod de procedură penală, hotărârea instanței de judecată trebuie să fie legală, întemeiată și motivată.

Potrivit art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să cuprindă temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

De asemenea, Colegiul penal menționează, că potrivit jurisprudenței naționale, practicii judiciare constante, sentința trebuie să corespundă atât după

formă, cât și după conținut cerințelor art. art. 384-397 Cod de procedură penală.

Se consideră că fondul cauzei nu a fost rezolvat când în considerentele hotărârii primei instanțe nu se arată dacă există sau nu fapta imputată, dacă inculpatul este sau nu vinovat, dacă există circumstanțe care atenuează ori agravează răspunderea inculpatului, dacă trebuie ori nu admisă acțiunea civilă ș.a. Fondul cauzei se va considera nerezolvat ori de câte ori prima instanță nu a examinat și nu s-a pronunțat asupra chestiunilor de fond ale procesului, vizând problema vinovăției, a răspunderii penale sau civile ori a nevinovăției lui în comiterea infracțiunii imputate.

Astfel, sentința urmează a fi expusă în mod consecvent, ca noua situație să decurgă din cea anterioară și să aibă legătură logică cu ea, excluzându-se folosirea formulărilor inexacte prescurtărilor și cuvintelor inadmisibile în documentele oficiale.

Instanța de recurs constată, că în speță instanța de apel nu a ținut cont de prevederile legale expuse supra și practica judiciară constantă cu privire la forma și specificul întocmirii hotărârilor judecătorești.

Astfel, se atestă că instanța de apel nu a luat în considerație că pronunțând o sentință de achitare pe capătul de învinuire incriminat lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, prima instanță a constatat fapta ca fiind dovedită, iar ulterior, în mod contradictoriu, prima instanță a încetat procesul penal intentat în privința lui Cîvîrjic Veaceslav în baza art. 186 alin. (2) lit. c), d) Cod penal, și l-a condamnat în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, fără a constata faptele imputate inculpatului în baza acestei componente de infracțiuni.

Ulterior, sentința primei instanțe a fost contestată cu apel de către procuror și de către inculpat, iar instanța de apel casând sentința în partea achitării lui Cîvîrjic Veaceslav de sub învinuirea de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal și în partea condamnării acestuia în baza art. 287 alin. (3) Cod penal, a constatat fapta ca fiind dovedită doar în ceea ce ține de săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 287 alin. (2) lit. a), b) Cod penal, pe când referitor la fapta imputată inculpatului potrivit art. 287 alin. (3) Cod penal, instanța de apel nu a constatat fapta ca fiind dovedită, însă în dispozitivul deciziei a dispus încetarea procesului penal pe ambele capete de învinuire în temeiul art. art. 1, 2 al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia în legătură cu aniversarea a 25-a de la proclamarea independenței Republicii Moldova.

De asemenea, instanța de recurs menționează că la aplicarea prevederilor Legii nr. 210 din 29 iulie 2016 privind amnistia, instanța de apel nu a ținut cont în deplină măsură de practica judiciară degajată de Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție, or, în sensul prevederilor art. 1 alin. (1), (2) al Legii nr. 210 din 29 iulie 2016, amnistia se aplică condiționat și exclusiv persoanelor bănuite, învinuite și inculpate care manifestă căință activă în cadrul procesului penal și celor condamnate care sunt caracterizate pozitiv pe parcursul executării pedepsei, perioadei de probațiune sau termenului de probă și sunt evaluate psihologic ca prezentând risc de recidivă mediu sau redus, dacă aceste persoane cad sub incidența prevederilor art. 2-9, 11 și 12. Căința activă a persoanei se determină în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal nr. 985-XV din 18 aprilie 2002, fără a ține cont de criteriul gravității faptei comise.

Având în vedere prevederile legale citate, Colegiul penal conchide, că instanța de apel în mod divergent a reținut, că „deși inculpatul nu a depus cerere de încetare a procesului în legătură cu actul amnistiei pe episodul privind acțiunile huliganice în privința părții vătămate Derevenco Vadim, în cererea de apel a solicitat aplicarea prevederilor Legii amnistiei ce ține de infracțiunea prevăzută de art. 287 alin. (3) Cod penal, deoarece în cazul dat instanța de apel nu va aprecia ca un impediment întru aplicarea actului de amnistie, și reține recunoașterea vinovăției inculpatului pe acest episod și faptului că părțile vătămate Derevenco Vadim și Chiurcciu Grigori nu au careva pretenții de ordin material sau moral față de inculpat, fapt menționat în procesele-verbale de audiere în cadrul ședințelor instanțelor de fond și apel” cu toate că aceste constatări vin în contradicție cu actele cauzei, or, în cadrul ședinței de judecată în instanța de apel inculpatul a declarat că vina nu o recunoaște pe ambele capete de învinuire de săvârșire a huliganismului (f.d. 79, vol.VII), că nu a scris cereri pentru a-i fi aplicată amnistia, solicitând aplicarea unei pedepse mai blânde (f.d. 82, verso, vol.VII).

Astfel, instanța de apel ajungând la concluzia privind aplicarea amnistiei în privința inculpatului, urma să rețină că potrivit practicii judiciare constante a Curții Supreme de Justiție, în cursul judecării cauzei, la orice etapă a procedurilor, inculpatul este în drept, prin acord scris, să solicite încetarea procesului penal, în privința sa, în temeiul art. 2 al Legii nr. 210. Cererea poate fi înaintată de inculpat atât în ședința preliminară, cât și după numirea cauzei spre judecare, până la finalizarea cercetării judecătorești. În atare situație, instanța de judecată va pune în discuție solicitarea inculpatului, privind încetarea procesului penal, după care se va retrage în camera de consiliu și va adopta o sentință de încetare a procesului penal. În cazul dat, la adoptarea hotărârii de încetare a procesului penal, nu se analizează probatoriul. În cazul în care inculpatul refuză încetarea procesului penal, conform alin. (1) și (2) din art. (2) Legea nr. 210, instanța va judeca în continuare procesul penal în ordinea generală.

Totodată, înainte de a aplica actul amnistiei față de inculpat, instanța urmează să determine, dacă acesta a manifestat căința activă față de fapta infracțională comisă. Alin. (2) al art. 1 din Legea nr. 210 stipulează expres că căința activă a persoanei se determină, în conformitate cu criteriile stabilite la art. 57 din Codul penal al Republicii Moldova nr. 985-XV din 18 aprilie 2002.

Din conținutul art. 57 Cod penal, trebuie de înțeles că liberarea de răspundere penală, în legătură cu căința activă, este posibilă numai în cazul în care sunt întrunite următoarele criterii: persoana s-a autodenunțat de bună voie, a contribuit activ la descoperirea infracțiunii, a compensat valoarea daunei materiale cauzate sau a reparat în alt mod prejudiciul pricinuit de infracțiune.

Generalizând cele expuse supra, Colegiul constată că în speța discutată și-a găsit confirmare temeiul prevăzut în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, decizia atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, deoarece considerentele reținute de către instanța de apel în vederea aplicării actului amnistiei în privința inculpatului, vin în contradicție cu materialele cauzei, temei care duce la casarea deciziei instanței de apel, cu dispunerea rejudecării cauzei în instanța de apel, în alt complet de judecată, deoarece eroarea judiciară produsă în speța respectivă, nu poate fi corectată de către instanța de recurs.

La rejudecarea cauzei instanța de apel urmează să țină cont de împrejurările expuse, să înlăture erorile menționate, să judece cauza în strictă conformitate cu legea, să adopte o hotărâre legală și întemeiată, care să corespundă prevederilor art. 417 Cod de procedură penală, argumentând clar concluziile sale în decizia adoptată, ținând cont de motivele expuse în pct. 9 al prezentei decizii.

10. În conformitate cu art. art. 434, 435 alin. (1) pct. 2) lit. c) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Se admite recursul ordinar declarat de procurorul în Procuratura de circumscripție Cahul, Tomița Mihail, se casează total decizia Colegiului judiciar al Curții de Apel Cahul din 01 decembrie 2017, în cauza penală în privința lui **Cîvîrjic Veaceslav xxxxx** și se dispune rejudecarea cauzei de către Curtea de Apel Cahul.

Decizia nu se supune căilor de atac.

Pronunțată integral la **06 iulie 2018.**

Președinte

Nadejda Toma

Judecătorii

Vladimir Timofti

Constantin Alerguș

Anatolie Țurcan

Victor Boico